YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

13 päivänä tammikuuta 1995 *

Asiassa T-524/93,

Humphrey Hennessy, Timoleague (Irlanti) ja muut tämän määräyksen liitteessä mainitut maidon tuottajat, edustajinaan barrister James O'Reilly, SC, Irlanti ja barrister Philippa Watson, solicitor Oliver Ryan-Purcellilta saamansa toimeksiannon mukaisesti, prosessiosoite Luxemburgissa Fyfe Business Centre, 29, rue Jean-Pierre Brasseur,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Arthur Brautigam ja oikeudellisen osaston jäsen Michael Bishop, prosessiosoite Luxemburgissa Euroopan investointipankin oikeudellisen osaston johtaja Bruno Eynardin toimisto, 100, boulevard Konrad Adenauer, Kirchberg,

ja

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Dierk Booß ja oikeudellisen osaston jäsen Christopher Docksey ja asianajaja Hans-Jürgen Rabe, prosessiosoite Luxemburgissa oikeudellisen osaston jäsenen Georgios Kremlisin toimisto, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajina,

jossa vaaditaan ETY:n perustamissopimuksen 178 ja 215 artiklan toisen kohdan mukaisesti korvausta vahingosta, jonka kantajat katsovat kärsineensä asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamisesta maito- ja maitotuotealalla annetuista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 (EYVL 1984 L 90, s. 13) soveltamisen seurauksena,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Humphrey Hennessy ja muut tämän määräyksen liitteessä mainitut kantajat ovat nostaneet yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 28.10.1993 jättämällään kannekirjelmällä ETY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan perusteella kanteen neuvostoa ja komissiota vastaan; kantajat vaativat kanteessa korvausta vahingosta, jonka he katsovat kärsineensä asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamisesta maito- ja maitotuotealalla annetuista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 (EYVL 1984, L 90, s. 13,

jäljempänä asetus N:o 857/84) soveltamisen seurauksena, siltä osin kuin tässä asetuksessa ei ollut määrätty myönnettäväksi vastaavia viitemääriä sellaisille maidontuottajille, jotka olivat sitoutuneet olemaan tuottamatta maitoa rajoitettuna ajanjaksona maidon ja maitotuotteiden kaupan pitämisestä luopumisesta ja lypsykarjan tuotannon muuttamista koskevasta palkkiojärjestelmästä 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1078/77 (EYVL 1977 L 131, s.1) mukaisesti.

2 Kantajat ovat myös asianosaisia asiassa T-541/93, McCutcheon ym. vastaan neuvosto, jossa he vaativat tietyille maidon ja maitotuotteiden tuottajille, jotka eivät ole voineet tilapäisesti harjoittaa toimintaansa, tarjottavasta hyvityksestä 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2187/93 kumoamista (EYVL 1993 L 196, s. 6, jäljempänä asetus N:o 2187/93). He olivat samoin asianosaisia asiassa T-541/93 R, jossa he olivat vaatineet mainitun asetuksen täytäntöönpanon lykkäämistä. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi tämän hakemuksen 1.2.1994 asioissa T-278/93 R ja T-555/93 R, T-280/93 R ja T-541/93 R, Jones ym. vastaan komissio ja neuvosto antamalla määräyksellä (Kok. 1994, s. II-11).

3 Kantajat, paitsi Terry Wall, peruuttivat kanteensa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 24.2.—26.7.1994 saapuneilla kirjeillä.

4 Työjärjestyksen 87 artiklan 5 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan asianosainen, joka peruuttaa kanteensa, on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli sitä vaatii. Käsiteltävänä olevassa asiassa kantajat ovat kuitenkin vaatineet, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin soveltaisi työjärjestyksen 87 artiklan 5 kohdan toista virkettä, jonka mukaisesti vastapuoli voidaan velvoittaa korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos se katsotaan vastapuolen menettelyn takia kohtuulliseksi.

5 Neuvosto ja komissio ovat vastustaneet kantajien oikeudenkäyntikuluja koskevaa vaatimusta kirjaamossa 10.5.—10.8.1994 saapuneiksi rekisteröidyissä kirjelmissä.

6 Kantajat tukevat vaatimustaan pääasiallisesti kolmella perusteella. Ensinnäkin, he katsovat, että kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo 19.5.1992 yhdistetyissä asioissa C-104/89 ja C-37/90, Mulder ym. vastaan neuvosto ja komissio (Kok. 1992, s. I-3061) antamassaan tuomiossa todennut, vastaajina olevat toimielimet ovat vastuussa niille maidon tuottajille, jotka olivat sitoutuneet olemaan toimittamatta maitoa rajoitetun ajanjakson aikana, aiheutuneesta vahingosta sillä perusteella, että heille ei ollut myönnetty asetuksessa N:o 857/84 viitemäärää. Vastaajina olevat toimielimet olisivat kuitenkin vedonneet vanhentumiseen kantajien kanssa samanlaisessa tilanteessa olevien tuottajien vahingoksi edellä mainitun asian Mulder ym. vastaan neuvosto ja komissio täytäntöönpanon yhteydessä annetussa asetuksessa N:o 2187/93. Lisäksi asetuksen 14 artiklan mukaan tuottajien on, saadakseen heille tarjotun hyvityksen, luovuttava yhteisön toimielimiä vastaan kaikista kanteista, jotka koskevat hyvitystarjouksen kohteena olevaa vahinkoa. Kantajien mukaan tästä menettelystä seuraa, että heiltä riistetään oikeus saada korvausta osasta sitä vahinkoa, jonka he katsovat kärsineensä. Toiseksi kantajat vetoavat siihen, että koska komissio on suostunut 28 päivänä syyskuuta 1993 antamassaan asetuksessa (ETY) N:o 2648/93, joka sisältää yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (ETY) N:o 2187/93 soveltamista (EYVL 1993 L 243, s.1, jäljempänä asetus N:o 2648/93) maksamaan kiinteän maksun muodossa kaikkien maidon tuottajien sellaiset asianajokulut, jotka ovat aiheutuneet ennen 5.8.1992 julkaistua tiedonantoa (EYVL C 198, s. 4) asianajajien tuottajien puolesta suorittamista toimenpiteistä, komission täytyy vastaavasti korvata myös 5.8.1992 jälkeen syntyneet asianajokulut, koska on osoittautunut, että asianajajien toiminta oli tarpeen tuottajien aseman parantamiseksi. Kantajat korostavat kolmanneksi sitä, että edellä mainitusta määräyksestä asiassa Jones ym. vastaan neuvosto ja komissio käy ilmi, että jos pääasiassa riitautetut asetuksen N:o 2187/93 säännökset julistettaisiin lainvastaisiksi, mainitussa asetuksessa

tarkoitetun hyvityksen hyväksymisestä ei aiheutuisi heille haitallisia seurauksia. Kantajat katsovat, että he voivat nyt peruuttaa nostamansa kanteet, koska heidän oikeusturvansa on parantunut tämän määräyksen ansiosta.

7 Neuvosto ja komissio toteavat jättämissään kirjallisissa huomioissa, että näitä kanteita ei ollut tarpeen nostaa, ja ne kiistävät täten kantajien esittämän toisen ja kolmannen perusteen katsoen, että edellä mainitussa määräyksessä Jones ym. vastaan neuvosto todetaan ainoastaan, että on tarpeen, että toimielimet ryhtyvät kaikkiin toimenpiteisiin yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tai yhteisöjen tuomioistuimen antaman sellaisen tuomion noudattamiseksi, jossa asetus N:o 2187/93 mahdollisesti kumotaan sen takia, että siinä on sovellettu virheellisesti tuomioistuimen perussäännön (ETY) vanhenemista koskevia määräyksiä. Tämä asetus ei sisällä mitään sellaista, jonka perusteella maidontuottajat, joita asia koskee, voisivat perustellusta syystä peruuttaa yksilölliset korvauskanteensa. Asetuksessa N:o 2648/93 tarkoitettu asianajokustannusten korvaamista koskeva tarjous liittyisi hyvitystä koskevan tarjouksen hyväksymiseen; sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt on määritelty asetuksessa N:o 2187/93. Tätä tarjousta ei voitaisi soveltaa edellä mainitun yhteyden ulkopuolella.

8 Ensinnäkin on huomautettava, että asetuksen N:o 2187/93 8 artiklassa säädetään, että siinä tarkoitettua kiinteätä hyvitystä tarjotaan ainoastaan siltä ajanjaksolta, jonka osalta oikeus hyvityksen saamiseen ei ole vanhentunut ja että yhteisön tuomioistuimen (ETY) perussäännön 43 artiklassa vahvistetun sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan viiden vuoden vanhentumisajan katsotaan keskeytyvän sinä päivänä, jona tuottaja osoittaa hakemuksen yhteisön toimielimelle tai jona asia saatetaan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tai viimeistään 5.8.1992, jolloin julkaistussa tiedonannossa neuvosto ja komissio sitoutuivat soveltamaan edellä mainitussa tuomiossa Mulder ym. vastaan neuvosto ja komissio vahvistettua päätöstä kaikkiin maidontuottajiin, joita asia koskee. Asetuksen N:o 2187/93 14 artiklan mukaan hyvityskorvausta koskevan tarjouksen hyväksyminen edellyttää, että hyväksyjä luopuu kaikista yhteisön toimielimiä vastaan nostetuista kanteista, jotka koskevat sitä vahinkoa, josta hyvitystä vaaditaan.

9 On syytä muistuttaa, että asiassa T-541/93 R McCutcheon ym. vastaan neuvosto, jossa tämän asian kantajat olivat asianosaisia, pidetyssä välitoimia koskevissa menettelyissä ja muissa vastaavissa tapauksissa (edellä mainitussa asiassa Jones ym. vastaan neuvosto annettu määräys) neuvosto ja komissio ovat selvittäneet kirjallisen käsittelyn aikana, että se seikka, että kantajat hyväksyvät hyvitystarjouksen ja luopuvat kaikista kanteista yhteisön toimielimiä vastaan, ei merkitse välttämättä sitä, että he menettävät kaikki heidän hyvitystä koskevat oikeutensa koko sen ajanjakson osalta, jolta he katsovat, että heillä on oikeus saada korvausta, jos yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tai yhteisöjen tuomioistuin katsoisivat, että asetuksen N:o 2187/93 8 artiklassa tarkoitetut vanhentumista koskevat säännökset ovat lainvastaisia. Neuvoston mukaan korvausta voitaisiin tällaisessa tilanteessa maksaa periaatteessa koko riidanalaiselta ajanjaksolta.

10 Neuvoston ja komission virkamiehet ovat hyväksyneet edellä mainituissa asioissa 6.1.1994 pidetyssä, välitoimiin liittyvässä suullisessa käsittelyssä, että pöytäkirjaan kirjataan samansisältöinen selvitys (ks. edellä mainittu määräys Jones ym. vastaan neuvosto ja komissio, 51. kohta).

11 Tällaisessa tilanteessa ei voida kieltää sitä, että vaikka välitoimia koskeva hakemus myöhemmin hylättiin, toimielinten puolesta esitetty kannanotto on omiaan kannustamaan kantajia päätökseen luopua sellaisista korvauskanteista, jotka he ovat nostaneet asetuksen N:o 2187/93 julkaisemisen jälkeen, siltä osin kuin kantajille on käynyt asetuksen perusteella selväksi, mikä on neuvoston ja komission kanta riidanalaisen asetuksen sisältämän hyvitystarjouksen hyväksymisen vaikutuksiin siinä tapauksessa, että tämä asetus kumotaan.

12 Tämä selvitys ei ole kuitenkaan luonteensa puolesta sellainen, että vastaajana olevat toimielimet voitaisiin perustellusta syystä määrätä korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Tällaisessa tilanteessa jokaisen asianosaisen on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan. Asetuksella N:o 2648/93 ei muuteta tätä lopputulosta; mainitun asetuksen 2 artiklassa määrätään ainoastaan ennen 5.8.1992 suoritettujen asianajotoimenpiteiden kustannusten korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt:

1) Humphrey Hennessyn ja tämän määräyksen liitteessä lueteltujen muiden maidon tuottajien nimet, lukuunottamatta Terry Wallia, poistetaan asian T-524/93 asianosaisluettelosta.

2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 13 päivänä tammikuuta 1995.

Kirjaaja — Presidentti

H. Jung — J. L. Cruz Vilaça